

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در مینتپرس نیوز

نویسنده: آلن مک لئود

برگردان: مجله جنوب جهانی

فرستنده: علی مشرف

۱۴ اپریل ۲۰۲۵

با حمله به یمن، ایالات متحده بار دیگر به سابقه طولانی خود در بمباران عمدی بیمارستان‌ها ادامه می‌دهد.

طرح از مینتپرس نیوز

با حمله به یمن، ایالات متحده به تاریخچه طولانی بمباران عمدی بیمارستان‌ها ادامه می‌دهد.

ایالات متحده با هدف قرار دادن و تخریب مکرر یک مرکز سرطان در یمن، الگوی طولانی بمباران بیمارستان‌ها را ادامه داده است.

در ۲۴ مارچ، ایالات متحده حمله‌ای از پیش طراحی شده را به بیمارستان انکولوژی الرسول الاعظم در صعده، یمن انجام داد و آن را به تلی از آوار تبدیل کرد. دستکم دو نفر کشته و ۱۳ نفر دیگر زخمی شدند.

این یک حادثه منفرد نبود. هشت روز قبل، در ۱۶ مارچ، واشنگتن ۱۳ حمله هوایی جداگانه را علیه این ساختمان انجام داد و به طور سیستماتیک پنج بلوک بیمارستان را تخریب کرد.

صندوق مبارزه با سرطان، یک سازمان پزشکی دولتی محلی، این رویدادها را یک «جنایت جنگی» آشکار توصیف کرد.

در بیانیه‌ای آمده است: «این حملات فقط حملات هوایی نیستند، بلکه اعدام‌های سیستماتیک هستند که هدف از آن از بین بردن امید و نابودی زندگی در میان یک محاصره خفقان‌آور است.»

صندوق کنترل سرطان یمن، یک نهاد دولتی که وظیفه نظارت بر سیستم مراقبت‌های بهداشتی کشور را بر عهده دارد، با این موضوع موافقت کرد و مدعی شد که این حملات بخشی از چیزی است که آن را این‌گونه خواند: «یک سیاست سیستماتیک امریکائی که سال‌ها مردم یمن را از طریق بمباران و محاصره‌ای خفقان‌آور هدف قرار داده و بحران انسانی را تشدید و بیماری‌های مرگبار، از جمله سرطان را که به دلیل استفاده از سلاح‌های ممنوعه بین‌المللی از سال ۲۰۱۵ افزایش یافته، گسترش داده است.»

بیمارستان تازه ساخته شده الرسول الاعظم، محور اصلی شبکه مراقبت‌های بهداشتی منطقه بود. این مرکز با هزینه بیش از ۷.۵ میلیون دالر، درمان حیاتی را برای صدها بیمار سرطانی فراهم می‌کرد که قبلاً هیچ مراقبتی دریافت نمی‌کردند. یا برای درمان با یک سفر رفت و برگشت هشت ساعت و نیمه به صنعا، پایتخت، مواجه بودند. حملات مکرر به مراکز بهداشتی در یمن تقریباً هیچ توجهی را در ایالات متحده به خود جلب نکرده است. در واقع، حملات واشنگتن به یمن تقریباً هیچ پوشش انتقادی را برانگیخته است و به نظر می‌رسد رسانه‌های شرکتی بیشتر از این خشمگین هستند که مقامات ارشد ترمپ از یک گروه چت سیگنال برای برنامه‌ریزی عملیات خود استفاده کرده‌اند تا این اعمال که منجر به مرگ ده‌ها غیرنظامی شده است.

ایالات متحده به دلیل تلاش دولت یمن برای متوقف کردن حمله اسرائیل به غزه، بمباران یمن را از سر گرفت، زیرا دولت یمن کشتی‌های اسرائیلی را که از بحیره سرخ عبور می‌کردند متوقف کرد. و یمن نیز مانند فلسطین، تحت محاصره بین‌المللی قرار دارد و مردم خود را از نیازهای اساسی محروم می‌کند.

حملات به بیمارستان‌ها پس از ۱۱ سپتامبر

تخریب مرکز سرطان الرسول الاعظم به هیچ وجه یک رویداد منحصر به فرد نبود. در واقع، این حمله ادامه دهنده یک سنت بسیار طولانی و مستند از هدف قرار دادن بیمارستان‌ها توسط ایالات متحده است.

در اگست ۲۰۱۷، دولت ترمپ نه تنها یک بیمارستان را در رقه، سوریه بمباران کرد، بلکه گزارش شده است که از مهمات سفید نیز برای این کار استفاده کرده است. مقامات هلال احمر گزارش دادند که ایالات متحده ۲۰ حمله جداگانه به این بیمارستان انجام داده و به طور سیستماتیک ژنراتورهای برق، وسایل نقلیه و بخش‌های آن را هدف قرار داده و این مکان را به تلی از آوار تبدیل کرده است. دست‌کم ۳۰ غیرنظامی کشته شدند که برخی احتمالاً به دلیل اثرات سفید سفید جان خود را از دست داده‌اند، ماده‌ای که باعث آسیب تنفسی و نارسایی اندام‌ها می‌شود. سفید سفید، یک سلاح بسیار بحث‌برانگیز و به طور گسترده ممنوعه، به محض تماس با اکسیژن فوراً مشتعل می‌شود، به لباس و پوست می‌چسبد و در دمای بسیار بالایی می‌سوزد. با آب خاموش نمی‌شود و باعث می‌شود افراد آسیب‌دیده از آسیب‌های طاقت‌فرسا و مرگبار رنج ببرند.

در سال ۲۰۱۵، نیروی هوایی ایالات متحده یک کمپین بمباران را علیه بیمارستان پزشکان بدون مرز در قندوز، افغانستان انجام داد. این مرکز تروما، یکی از جدیدترین، بزرگترین و قابل تشخیص‌ترین ساختمان‌ها در شهر، به طور عمدی هدف قرار گرفت. پزشکان بدون مرز قبلاً مختصات دقیق آن را در اختیار ارتش قرار داده بودند.

بمباران بیمارستان قندوز توسط ایالات متحده

یک تحقیق داخلی نشان داد که خدمه هواپیمای جنگی AC-130 که این عملیات را انجام دادند، با مافوق‌های خود مخالفت کرده و قانونی بودن این حمله را زیر سؤال بردند. با این حال، آنها نادیده گرفته شدند و دستور داده شد که

بیمارستان را صرف نظر از نگرانی‌هایشان بمباران کنند. گزارش پزشکان بدون مرز نتیجه گرفت که ایالات متحده می‌دانسته بیمارستان کجاست و هیچ جنگجوی طالبانی را پنهان نکرده و با این حال آن را هدف قرار داده است. دستکم ۴۲ نفر در این حادثه کشته شده‌اند.

بمباران قندوز در سال ۲۰۱۵ یک لحظه منحصر به فرد در تاریخ بود، زیرا این اولین بار بود که یک برنده جایزه صلح نوبل (بارک اوباما) دیگری (پزشکان بدون مرز) را بمباران کرد.

اوباما در دوران ریاست جمهوری خود هفت کشور از جمله لیبیا را بمباران کرد. در جولای ۲۰۱۱، هواپیماهای ناتو به عنوان بخشی از مأموریت خود برای سرنگونی دولت معمر قذافی، زلین را بمباران کردند و بیمارستان این شهر را ویران کردند. هشتاد و پنج نفر کشته شدند که دستکم ۱۱ نفر در مرکز پزشکی بودند. این رویداد به تبدیل شدن کشوری که زمانی مرفه‌ترین و باتثبات‌ترین کشور آفریقا بود، به یک کشور شکست خورده مملو از بازارهای برده در فضای باز کمک کرد. سقوط لیبیا به نوبه خود به بی‌ثبات کردن کل منطقه ساحل کمک کرده است. شاید هیچ کشوری در قرن بیست و یکم به اندازه عراق خشم و آشنگتن را احساس نکرده باشد. حملات ایالات متحده به زیرساخت‌های غیرنظامی یک اتفاق مکرر بود و بیمارستان‌ها نیز از این قاعده مستثنی نبودند. به جرأت می‌توان گفت که قابل توجه‌ترین نمونه، بمباران بیمارستان زایمان هلال احمر در بغداد در اپریل ۲۰۰۳ است. گلوله‌های امریکایی به مجموعه ساختمانی واقع در مرکز شهر که بیمارستان را در خود جای داده بود اصابت کرد و چندین نفر کشته و دستکم ۲۵ نفر، از جمله پزشکان، زخمی شدند.

این بیمارستان خیریه برای تأمین خدمات درمانی مقرون‌به‌صرفه برای عراقی‌های طبقه کارگر حیاتی بود و هزینه‌های آن ده برابر کمتر از کلینیک‌های خصوصی شهر بود. این بیمارستان پیش از تهاجم، به عنوان یک بیمارستان زایمان درجه یک شهرت پیدا کرده بود و به طور متوسط روزانه ۳۵ نوزاد در آن متولد می‌شد. یونیسف پس از بمباران، افزایش چشمگیر مرگ و میر مادران را ثبت کرد که بخشی از آن به دلیل کمبود مراقبت‌های مامائی در بغداد بود.

جنگ کلینتن علیه بیمارستان‌ها

چهار سال پیش از آن، در مه ۱۹۹۹، هواپیماهای ناتو به رهبری ایالات متحده، مهمات خوشه‌ای را بر روی یک بازار روباز و بیمارستانی در شهر نیش یوگسلاوی انداختند که به گفته مدیر بیمارستان، دستکم ۱۵ نفر کشته و ۶۰ نفر دیگر زخمی شدند. مهمات خوشه‌ای اکنون بر اساس قوانین بین‌المللی ممنوع شده‌اند. با این وجود، بین سال‌های ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴، ایالات متحده مقادیر زیادی از این مهمات را برای استفاده علیه نیروهای روسی به اوکراین منتقل کرد.

دو هفته پس از بمباران نیش، ناتو بیمارستانی را در بلغراد، پایتخت یوگسلاوی، هدف قرار داد. این حمله راکتی بخش زیادی از بخش زایمان را ویران کرد و امدادگران در دل شب نوزادان و مادران را از زیر آوار بیرون کشیدند. گزارش شد که دستکم سه نفر کشته شده‌اند.

حملات یوگسلاوی تنها حملات دولت کلینتن به مراکز درمانی نبود. در سال ۱۹۹۸، در واکنش به بمب‌گذاری‌های اخیر اسامه بن لادن در سفارتخانه‌های امریکا در کنیا و تانزانیا، رئیس جمهور بیل کلینتن دستور حمله به کارخانه داروسازی الشفاء در سودان را صادر کرد. چهارده راکت کروز به این کارخانه اصابت کرد و بزرگترین تولیدکننده دارو در این کشور را به توده‌ای از فلزات درهم‌پیچیده تبدیل کرد. این کارخانه بیش از نیمی از داروسازی‌های سودان، از جمله آنتی‌بیوتیک‌های حیاتی و داروهای ضد مالاریا و ضد اسهال را تولید می‌کرد. اگرچه بیمارستان نبود، تخریب الشفاء بسیار مرگبارتر از هر حمله دیگری بود که در این فهرست ذکر شده است. این

رویداد منجر به فروپاشی دسترسی به دارو در یکی از فقیرترین کشورهای آفریقا شد. سفیر المان در سودان تخمین زد که تعداد کشته‌ها به «ده‌ها هزار نفر» رسیده است.

دولت کلینتون علناً اصرار داشت که این کارخانه در واقع کارخانه سلاح‌های کیمیایی بن لادن بوده است. با این حال، در خفا، وزیر امور خارجه مدلین آلبرایت سخت تلاش کرد تا یک گزارش دولتی را که نشان می‌داد این ادعا نادرست است، سرکوب کند.

سودان دومین حمله کلینتون به آفریقا بود. در جون ۱۹۹۳، سربازان امریکائی (تحت نظارت سازمان ملل متحد) حمله خمپاره‌ئی را علیه بیمارستان دیگفر در موگادیشو، سومالی انجام دادند. این بمب‌ها بخش پذیرش اصلی را ویران کردند، حفره‌ای بزرگ در دیوار اتاق ریکاوری ایجاد کردند و شیشه‌های سراسر ساختمان را شکستند. روزنامه شیکاگو تریبون نوشت: «احتمالاً هرگز مشخص نخواهد شد که چه تعداد سومالیائی در حمله سازمان ملل متحد [امریکا] کشته شدند.» یکی از دلایل این امر این است که سربازان مستقر در هلیکوپتر به خبرنگاران و عکاسانی که قصد پوشش این حمله را داشتند، حمله کردند، نارنجک‌های بی‌حس‌کننده به سمت آن‌ها پرتاب کردند و آن‌ها را از صحنه دور کردند.

جنگ‌های کثیف امریکای لاتین

در طول دهه ۱۹۸۰، امریکای لاتین و بحیره کارائیب کانون توجه شدید ایالات متحده بودند. در اکتوبر ۱۹۸۳، در جریان تهاجم ایالات متحده به این جزیره، هواپیماهای جنگی امریکا به بیمارستان روانی ریچموند هیل در گرانادا حمله کردند. دولت ریگان ابتداء تلاش کرد این حمله را انکار کند، اما سرانجام مسؤولیت خود را پذیرفت. ده‌ها نفر زخمی و دست‌کم ۲۰ نفر کشته شدند، اگرچه نیویورک تایمز آمار واقعی کشته‌ها را بیش از دو برابر این رقم تخمین زد.

ایالات متحده برای سرکوب انقلاب سوسیالیستی این جزیره به گرانادا حمله کرد. با این حال، در امریکای مرکزی، برای انجام خواسته‌های خود به تأمین مالی، آموزش و تسلیح نیروهای نیابتی متکی بود. این جوخه‌های مرگ ویرانی‌های گسترده‌ای را در سراسر منطقه به بار آوردند و تا به امروز سیاست و جامعه آن را شکل می‌دهند. در السالوادور، نیروهای آموزش‌دیده امریکا جنگی کثیف علیه مردم به راه انداختند تا نیروهای چریکی چپ‌گرای FMLN را سرکوب کنند. بیمارستان‌ها از جمله اهداف مورد علاقه آن‌ها بودند. به عنوان مثال، در ۱۵ اپریل ۱۹۸۹، خلبانانی که با جت‌های A-37، هلیکوپترهای UH 1M و Hughes-500 ساخت امریکا پرواز می‌کردند، بیمارستان FMLN در سن ایدلفونسو را بمباران کردند و پنج نفر را کشتند.

یکی از کارکنان بیمارستان در حال صحبت با پرسنل نظامی ایالات متحده در خارج از بیمارستان روانی آسیب‌دیده در گرانادا، فلمبرداری می‌شود. عکس DVIDS |

چتربازان مسلح به تفنگ‌های M-16 با هلیکوپترهای امریکائی رسیدند و به کارکنان پزشکی، از جمله پرستار فرانسوی مدلین لاگادک، حمله و آن‌ها را ربودند. سربازان پیش از اعدام او، هشت ساعت به او تجاوز و شکنجه کردند. تصاویر بقایای بدن مثله‌شده او خشم عمومی را در فرانسه برانگیخت و این کشور حکم بازداشت بین‌المللی برای چهار افسر تحت حمایت امریکا را که بر این عملیات نظارت داشتند، صادر کرد.

در همین حال، در نیکاراگوئه، در طول دهه ۱۹۸۰، شبه‌نظامیان آموزش‌دیده امریکا عمداً به «اهداف نرم» مانند بیمارستان‌ها حمله می‌کردند تا مردم را برای دست برداشتن از حمایت از دولت سوسیالیستی این کشور بترسانند. مطالعه‌ای توسط ریچارد ام. گارفیلد، استاد پرستاری دانشگاه کلمبیا، نشان داد که بین سال‌های ۱۹۸۱ و ۱۹۸۴، دست‌کم ۶۳ مرکز بهداشتی به دلیل حملات جوخه‌های مرگ «کنترا» تحت حمایت امریکا مجبور به تعطیلی شدند.

این عملیات‌ها با دقت برای حداکثر تأثیرگذاری برنامه‌ریزی شده بودند و کنترها در صحنه‌های جنایت، شعارهایی به جا می‌گذاشتند که اعلام می‌کرد «بچه‌شیرهای ریگان» از این منطقه بازدید کرده‌اند. در طول مبارزاتشان، رئیس‌جمهور ریگان از کنترها حمایت می‌کرد و آن‌ها را «معادل اخلاقی پدران بنیانگذار ما» می‌نامید. دکتر مایکل گری، رئیس بیمارستان کینو کامیونیتی در توسان، آریزونا، پزشکی که از نیکارآگوئه بازدید کرده بود، نظر متفاوتی داشت و آن‌ها و اقداماتشان را «هیچ تفاوتی با اساس در پایان جنگ جهانی دوم» نداشت.

ماشین کشتار جنگ سرد

در جریان جنگ‌های امریکا در هندوچین، بمباران بیمارستان‌ها سیاست رسمی – اگرچه ناگفته – ایالات متحده بود. آلن استیونسون، متخصص اطلاعات ارتش سابق، شهادت داد که در حین خدمت در استان کوانگ تری در ویتنام، او به طور مرتب بیمارستان‌هایی را برای هدف قرار گرفتن توسط جت‌های جنگنده امریکائی شناسائی می‌کرد. او با توضیح روند فکری ارتش گفت: «هرچه بیمارستان بزرگتر بود، بهتر بود.» او افزود: «این چیزی نبود که پنهان باشد. ما واقعاً آن را یک موضوع خیلی ناخوشایند نمی‌دانستیم.»

کاپیتان سابق نیروی هوایی، جرال گرین، ادعاهای استیونسون را تأیید کرد و خاطر نشان کرد که او شخصاً دستور حملات بمباران علیه مراکز پزشکی را صادر کرده است. او گفت که سیاست رسمی «جست و جوی بیمارستان‌ها به عنوان هدف» بود.

شاید بدنام‌ترین و مستندترین مورد از این دست در ویتنام در ۲۲ دسامبر ۱۹۷۲ رخ داد، زمانی که هواپیماهای امریکائی بیش از ۱۰۰ بمب بر روی بیمارستان ۱۰۰۰ تختخوابی باخ‌مای در هانوی انداختند و تقریباً ساختمان را نابود کردند و در این فرآیند ۲۸ نفر از پرسنل پزشکی و تعداد نامشخصی از بیماران را کشتند. ارتش ایالات متحده این حمله را با این ادعا توجیه کرد که بیمارستان «اغلب محل استقرار توپ‌های ضد‌هوائی بوده» و به نزدیکی آن به یک پایگاه هوایی نظامی اشاره کرد.

در همین حال، در جریان جلسات کنگره در مورد فعالیت‌های مخفیانه ایالات متحده در لائوس و کامبوج، به قانونگذاران گفته شد که بمباران بیمارستان‌ها «روال عادی» بوده است. در واقع، کشور سابق (لائوس) به ازای سرانه، بیشترین کشور بمباران شده در تاریخ جهان باقی مانده است.

مانند ویتنام، هدف قرار دادن بیمارستان‌ها نه تنها رایج بلکه عمدی بود. در سال ۱۹۷۳، کاپیتان سابق ارتش، روان مالفورس، شهادت داد که در حین خدمت در مرکز اطلاعات ترکیبی ویتنام، به سازماندهی حملات به مراکز بهداشتی کامبوج کمک کرده است. او گفت: «ما در حال برنامه‌ریزی بمباران بیمارستان‌ها بودیم.» با این حال، مالفورس پشیمان نبود. او افزود: «به نظر من این کار خوبی بود زیرا ارتش ویتنام شمالی یک پناهگاه ممتاز در کامبوج داشت.»

بنابراین، همانطور که این خلاصه کوتاه از پنج دهه گذشته نشان داده است، حملات ماه گذشته به بیمارستان انکولوژی الرسول الاعظم در یمن به هیچ وجه یک انحراف نیست. همانطور که این نمونه‌ها از ۱۳ کشور مختلف نشان می‌دهد، واشنگتن در واقع سابقه طولانی در هدف قرار دادن مراکز پزشکی دارد.

با نگاهی به گذشته دورتر، دولت کوریای شمالی تخمین می‌زند که ارتش ایالات متحده حدود ۱۰۰۰ بیمارستان را در جریان جنگ کوریا نابود کرده است. این اعداد با توجه به کمپین بمباران عظیمی که این کشور با آن روبه‌رو شد، کاملاً محتمل است. پس از آن که هواپیماهای امریکائی سدها را هدف قرار دادند، شهرهای کامل ویران یا زیر آب رفتند.

پروفیسور بروس کامینگز، برجسته‌ترین کارشناس امریکا در مورد کوریا، تخمین می‌زند که ایالات متحده بین سال‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۵۳ حدود ۲۵ درصد از کل جمعیت کوریای شمالی را کشته است.

سکوت رادیونی

ماده ۸ اساسنامه رم، یکی از متون اساسی حقوق بین‌الملل، صراحتاً «هدایت عمدی حملات علیه ساختمان‌های اختصاص داده شده به مذهب، آموزش، هنر، علم یا اهداف خیریه، بناهای تاریخی، بیمارستان‌ها و مکان‌هایی که بیماران و مجروحان در آن جمع‌آوری شده‌اند، مشروط بر این که اهداف نظامی نباشند» را به عنوان جنایت جنگی شناسایی می‌کند.

این که دولت ترمپ بارها یک بیمارستان شناخته شده و براحتی قابل شناسایی در یمن را هدف قرار داده است، یک داستان بسیار مهم است. اما در واقع، هیچ پوششی در رسانه‌های شرکتی دریافت نکرده است. جست و جوهای عبارت‌های «بیمارستان الرسول الاعظم» و «بیمارستان یمن» در پایگاه داده خبری داو جونز فکتیوا، ابزاری که محتوای بیش از ۳۲۰۰۰ رسانه امریکائی و بین‌المللی را ثبت می‌کند، نشان می‌دهد که هیچ نشریه اصلی امریکائی حتی به این جنایت جنگی سنگین اشاره نکرده است.

این به این دلیل نیست که یافتن اطلاعات به ویژه دشوار است. چهره‌های رسانه‌ای شناخته شده‌ای مانند پیه اسکوبار و جکسون هینکل از صعدۀ بازدید کردند و ویدیوهای ویرال از ویرانه‌هایی که زمانی بیمارستان در آن قرار داشت، ضبط کردند. این اطلاعات هفته‌هاست که در رسانه‌های اجتماعی منتشر شده و به طور گسترده در رسانه‌های جایگزین، از جمله Drop Site News، AntiWar.com، Truthout، Common Dreams و رسانه‌های خارجی مانند الجزیره، RT (روسیه امروز سابق) و The Cradle پوشش داده شده است. بنابراین، تک تک سردبیران در تک تک اتاق‌های خبر و استودیوهای تلویزیونی در ایالات متحده به این اطلاعات دسترسی داشته‌اند و تصمیم گرفته‌اند این داستان را پوشش ندهند – واقعیتی که چیزهای زیادی را در مورد تنوع عقاید و آزادی مطبوعات ما نشان می‌دهد.

این بی‌علاقگی کامل به سوءرفتارهای ایالات متحده در تضاد آشکار با زمانی است که کشورهای دشمن رسمی همین کار را انجام می‌دهند. هنگامی که روسیه بیمارستان‌ها را در اوکراین و سوریه هدف قرار داد، آن حوادث به تیتراژ اول اخبار و بولتن‌های خبری تلویزیونی تبدیل شد. علاوه بر این، رسانه‌های شرکتی به طور مرتب و صریح این رویدادها را به عنوان جنایت جنگی قلمداد کردند (نگاه کنید به PBS، Politico، Foreign Policy، CNN، Newsweek، ABC News و Los Angeles Times). کارشناسان تلویزیونی با شور و حرارت در مورد این که چگونه ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه باید به دست عدالت سپرده شود، سخن گفتند. اما زمانی که ایالات متحده همین کار را انجام می‌دهد، آن مهمه به سکوت کامل تبدیل می‌شود – حتی زمانی که توسط رئیس‌جمهوری انجام می‌شود که به نظر می‌رسد بسیاری در رسانه‌های شرکتی مشتاقانه به دنبال فرصتی برای حمله به او هستند. آنچه حمله اخیر به مرکز سرطان در یمن بر آن تأکید می‌کند این است که کار کردن به عنوان یک متخصص مراقبت‌های بهداشتی خطرناک است. ایالات متحده سابقه طولانی در هدف قرار دادن بیمارستان‌ها در کشورهایی دارد که برای تغییر رژیم انتخاب می‌کند. این در مورد دولت‌های دموکرات و جمهوری‌خواه صادق است. بنابراین، حقیقت تلخ این است که اگر در کشوری هستید که توسط ایالات متحده هدف قرار گرفته است، اغلب دور از بیمارستان بودن ایمن‌تر از داخل آن بودن است.

۱۳ اپریل ۲۰۲۵